

لیلا ستی!

برای همسفر ابدی زندگی ام «لیلا»

گر که خسرو داشت شیرین، یار من لیلا ستی!
نو گل سیمین بر گلزار من، لیلا ستی!
گر که لیلی در نهان غمخوار مجنون گشته بود!
آشکارا روز و شب غمخوار من، لیلا ستی!
گر دلارامی چراغ مجلس بهرام بود!
همنشین و همدم و دلدار من، لیلا ستی!
گر که عذرا با فداکاری دل از وامق ربود!
لعبت مه پیکر فرخار من، لیلا ستی!
ویس گر در پای رامین از محبت سر نهاد!
در محبت نقطه پرگار من، لیلا ستی!
کوهکن با تیشه نقش یار را بر کوه کند!
نقش روی یار، در کهسار من، لیلا ستی!
تا بدان روزی که سر بر خاک راحت می نهم!
غمگسار و دلبر عیار من، لیلا ستی!

رضا شاپوریان

دوشنبه ۲۱ دسامبر ۱۹۹۸